

# Pavlova služba v Korintu (1K 1,1)

---

## Texty na tento týden

1K 1,1; Ga 1,1; Sk 17,16–34; 1K 5,9–11; Sk 18,4–10; 2K 2,4

## Základní verš

*„Jedné noci měl Pavel vidění, v němž mu Pán řekl: ‚Neboj se! Mluv a nemlč, protože já jsem s tebou a nikdo ti neublíží. Mnozí v tomto městě patří k mému lidu.‘“ (Sk 18,9,10)*

Významný anglický misionář William Carey říkal, že boty opravuje jen proto, aby si vydělal na živobytí, ale jeho skutečným posláním je získávat lidi pro Krista. Stejně to bylo i u apoštola Pavla. Živil se sice šitím stanů (Sk 18,1–3), ale jeho skutečným „povoláním“ bylo získávat lidi pro Krista.

Tento týden se blíže podíváme na Pavlovu službu v korintském sboru. Jak zjistíme, toto společenství zápasilo s mnoha problémy, které se nápadně podobají výzvám dnešních sborů, ačkoli nás dělí téměř dva tisíce let. Každý, kdo je již delší dobu součástí církve nebo se zapojuje do jejích aktivit, si může položit otázku: Potkali jste už někdy křesťanské společenství, které by bylo zcela bez problémů? Odpověď je pochopitelně zřejmá.

Pavel přistupuje k problémům v Korintu vyzbrojen poselstvím o kříži (1K 2,2). Zůstat věrný tomuto poselství je jediný způsob, jak můžeme čelit i výzvám dnešní doby. Během tohoto týdne i celého čtvrtletí uvidíme, že poselství 1. a 2. listu Korintským je pro náš život stejně aktuální a důležité jako kdysi.

## Osnova lekce

První lekce nám nejprve představí Pavla jako autora dvou významných biblických dopisů a poté také samotný Korint – místo, kde žila křesťanská komunita, již byly tyto dopisy adresovány. Právě oni (ale i jejich okolí) potřebovali správně pochopit evangelium, ale také slyšet slova povzbuzení, napomenutí a nápravy.

- 1K 1,1: Pavel jako Bohem povoláný apoštol (neděle)
- Sk 18,1–11: Pavel a jeho misijní působení v Korintu (pondělí)
- 1K 5,9–11: Úpadek korintské společnosti (úterý)
- Sk 18,9,10: Boží touha zachránit obyvatele Korintu (středa)
- 1K 1,11–13: Důvody sepsání dopisů křesťanům v Korintu (čtvrtek)

## PAVEL, BOHEM POVOLANÝ APOŠTOL JEŽÍŠE KRISTA

*Pavel, z vůle Boží povoláný apoštol Krista Ježíše... (1K 1,1)*

*Pavel, z vůle Boží apoštol Krista Ježíše... (2K 1,1)*

*Pavel, služebník Krista Ježíše, povoláný za apoštola, vyvolený ke zvěstování Božího evangelia... (Ř 1,1)*

*Pavel, apoštol povoláný a pověřený nikoliv lidmi, ale Ježíšem Kristem a Bohem Otcem, který Ježíše vzkřísil z mrtvých... (Ga 1,1)*

### Osobní studium

Hned v úvodu svého dopisu Korintským se Pavel představuje jako Ježíšův apoštol, kterého si vybral sám Bůh („Pavel, z vůle Boží povoláný apoštol Krista Ježíše...“ 1K 1,1; porovnej s 2K 1,1). Pavel měl zcela jasno v tom, kým je ve vztahu k Ježíši, a proto téměř každý svůj dopis začíná právě tímto prohlášením.

Přečti si úvodní texty (1K 1,1; 2K 1,1; Ř 1,1 a Ga 1,1). Které dva prvky své služby v nich Pavel zdůrazňuje?

Pavel vnímá své povolání být apoštolem jako naplnění Boží vůle. Je vnitřně přesvědčen, že jeho pověření nepochází od lidí, ale přímo od Boha (Ga 1,1). Tak jako proroka Jeremjáše (Jr 1,5), i Pavla si Bůh vybral již před narozením. Šlo o projev Boží milosti (Ga 1,15), aby mohl zvěstovat evangelium o Kristu pohanským národům.

V 1K 15,8 se Pavel hlásí ke svědkům, kterým se vzkříšený Kristus zjevil osobně (1K 15,5–7). V následujících verších vysvětluje, že právě toto setkání s Pánem bylo přímým základem jeho povolání do apoštolské služby (1K 15,9–11).

Pod označením „apoštol Krista Ježíše“ se skrývá několik důležitých významů. V první řadě vyjadřuje, že jde o osobu, kterou Ježíš vyslal s konkrétním posláním. Pavel však tento výraz používá i k vyjádření své identity jako Kristova služebníka (Ř 1,1; Tt 1,1; Ga 1,10), kazatele a učitele (1Tm 2,7; 2Tm 1,11). Při každém kázání či vyučování byl Kristus vždy jasně v centru jeho poselství. Stručně řečeno: Pavel je v každém smyslu slova Ježíšovým poslem a vyslancem.

Ježíš není jen ústředním bodem Pavlova apoštolského poslání; on je smyslem celého Pavlova bytí. Pavlovy myšlenky i pocity byly prodchnuty Ježíšovou přítomností. Jasným důkazem toho je úvodní děkovná část 1. listu Korintským, kde se na Ježíše odvolává devětkrát v prvních devíti verších. Pavel cítil k Ježíši tak hlubokou lásku, že na něho neustále myslel a mluvil o něm. Toužil, aby i lidé, o které se duchovně staral, poznali Krista a učinili ho středem svého života. Přestože on dostal specifické povolání být apoštolem, i oni měli povolání – být věrnými Ježíšovými učedníky v každé oblasti, do které je Pán postavil.

### Aplikace

*Pavel byl povolán stát se apoštolem. Jaké je tvé osobní povolání? Na základě čeho víš, že je to tvé povolání? Máš-li pocit, že žádné povolání nemáš, neváhej a modli se hned teď k Bohu. Pros ho, aby ti ukázal práci, kterou ti chce svěřit.*

## Z ATHÉN DO KORINTU

Rozmlouvali s ním i někteří epikurejští a stoičtí filosofové. Jedni se ptali: „Co nám to chce ten nedovzdělanec vykládat?“ Druzí říkali: „Zdá se, že nás chce získat pro cizí božstva.“ Tak soudili, protože Pavel kázal o Ježíšovi a o zmrtvýchvstání. (Sk 17,18)

<sup>5</sup>A když přišli z Makedonie Silas a Timoteus, věnoval se Pavel zcela kázání a dokazoval židům, že Ježíš je zaslíbený Mesiáš. Židé se však proti Pavlovi postavili a rouhali se. Proto setřásl prach ze svého roucha a řekl: „Vy sami jste odpovědní za svou záhubu. Já jsem vůči vám bez viny a od této chvíle se obrátím k pohanům.“ (Sk 18,5,6)

### Osobní studium

Přečti si Sk 17,16–34. Kde byl Pavel před svým příchodem do Korintu? Čemu se věnoval?

Text Sk 17,16–34 popisuje Pavlovo kázání Athénanům před jeho odchodem do Korintu. Podle všeho návštěvu Athén v té době neplánoval. Odešel tam s pomocí několika přátel kvůli odporu, kterému čelil v Beroji (Sk 17,13–15).

Ti, kteří šli s Pavlem do Athén, se vrátili do Beroje se vzkazem pro Timotea a Silase, aby se k němu co nejdříve připojili (Sk 17,15). Text ve Sk 17,16–34 popisuje Pavlovu činnost během čekání na spolupracovníky. Svědčil o Ježíši v synagoze, na tržišti i na Areopágu. Opravdu nedokázal o Ježíši mlčet a využil každé příležitosti, aby o něm mluvil.

Přečti si Sk 18,1–11. Co Pavel dělal po příchodu do Korintu a během celého svého pobytu v tomto městě?

Pavel přišel do Korintu během své druhé misijní cesty. Lukáš nás informuje, že tam zůstal rok a půl.

Pavel začíná své misijní působení již tradičně v židovské synagoze (Sk 18,4–6). Text ve Sk 17,1.2 potvrzuje, že to byl jeho zvyk. Řídil se strategií „předně pro Žida, ale také pro Řeka“ (Ř 1,16; Sk 13,46), v souladu s tím, co Ježíš přikázal svým apoštolům (Sk 1,8).

Když nakonec přišli Silas a Timoteus za Pavlem do Korintu, „věnoval se Pavel zcela kázání a dokazoval židům, že Ježíš je zaslíbený Mesiáš“ (Sk 18,5). Celou dobu svého pobytu v tomto městě „učil je Božímu slovu“ (Sk 18,11). Právě v tomto kontextu zazněla jeho známá slova: „Rozhodl jsem se totiž, že mezi vámi nebudu znát nic než Ježíše Krista, a to Krista ukřižovaného“ (1K 2,2).

### Aplikace

V čem nás může inspirovat Pavlovo misijní působení v Athénách a Korintu? Proč je dnes zvěstování evangelia v našich městech a komunitách tak obrovskou výzvou? Jak je možné v těchto náročných podmínkách šířit radostnou zvěst? Jaké konkrétní Pavlovy postupy si můžeme osvojit, abychom to dělali co nejlépe?

## MĚSTO KORINT

<sup>9</sup>Napsal jsem vám v listě, abyste neměli nic společného se smilníky; <sup>10</sup>ale nemyslel jsem tím všechny smilníky tohoto světa nebo lakomce, lupiče a modláře, protože to byste museli ze světa utéci. <sup>11</sup>Měl jsem však na mysli, abyste se nestýkali s tím, kdo si sice říká bratr, ale přitom je smilník nebo lakomec nebo modlář nebo utrhač nebo opilec nebo lupič; s takovým ani nejzte. (1K 5,9–11)

### Osobní studium

Přečti si Sk 18,1–3; 1K 5,9–11 a 1K 8,4. Co tyto texty naznačují o korintské ekonomice, morálce a náboženském životě?

Korint patřil k významným centrům starověku a byl známý svým prosperujícím obchodem. Město v roce 146 př. Kr. zničili Římané a v roce 44 př. Kr. nechal Julius Caesar obnovit jako římskou kolonii. Právě s tímto římským Korintem se setkáváme na stránkách Nového zákona. V období apoštola Pavla byl Korint vážným konkurentem Athén, přičemž v mnoha směrech je dokonce předstihl. Díky dvěma důležitým přístavům měl ideální podmínky pro výměnu zboží a rozvoj obchodu.

Pavel si Korint vybral pro jeho celospolečenský význam a výhodnou zeměpisnou polohu. „Tím se otevřela cesta pro misi a šíření dobré správy. Poté, co by se evangelium zakořenilo v Korintu, mohlo by se odtud snadno šířit do celého tehdejšího světa.“ (LP 99)

Prosperující ekonomika města navíc Pavlovi umožňovala, aby se během kázání evangelia sám živil výrobou a prodejem sta-

nů (Sk 18,2.3). Misijní činnost v takové bohaté metropoli však s sebou přirozeně přinášela mnohá úskalí. Korint byl znám svou náboženskou rozmanitostí (1K 8,5). Svědčí o tom množství chrámů zasvěcených božstvům, jako byli například Apollón, Athéna, Afrodita, Serapis a Isis.

Kromě tohoto náboženského zmatku byl Korint známý také svou sexuální nevázaností. Strabón, řecký geograf a historik, vzpomíná, že v chrámu v Korintu bylo tisíc posvátných prostitutek zasvěcených uctívání Afrodity.

I když mnozí odborníci toto číslo zpochybňují a považují je spíše za dobovou athénskou propagandu proti Korintu, faktem zůstává, že rituální prostituce byla ve starověkém světě běžná. Sexuální nemravnost v Korintu představovala vážný problém, podobně jako v jiných tehdejších metropolích. Modlářství a nevázaný životní styl byly nedílnou součástí každodenního života a tato smutná realita nám pomáhá lépe pochopit pozadí a témata obou Pavlových listů Korintským.

### Aplikace

*Pavlovo misijní působení v Korintu provázely neustálé střety s tehdejší společností, která byla prosáklá modlářstvím a mravním úpadkem. Které překážky v současné kultuře nám dnes brání efektivně šířit poselství evangelia? Jak je můžeme překonat? Existuje vůbec nějaký zásadní rozdíl mezi starověkým Korintem a atmosférou našich současných měst? Proč?*

## „MNOZÍ V TOMTO MĚSTĚ PATŘÍ K MÉMU LIDU“

<sup>8</sup>Představený synagógy Krispus a všichni, kteří byli v jeho domě, uvěřili Pánu; také mnozí z Korintanů, kteří Pavla poslouchali, uvěřili a dali se pokřtít. <sup>9</sup>Jedné noci měl Pavel vidění, v němž mu Pán řekl: „Neboj se! Mluv a nemlč, <sup>10</sup>protože já jsem s tebou a nikdo ti neublíží. Mnozí v tomto městě patří k mému lidu.“ <sup>11</sup>A tak tam Pavel zůstal jeden a půl roku a učil je Božím slovu. (Sk 18,8–11)

### Osobní studium

Přečti si Sk 18,4–8. Jaké byly výsledky Pavlova kázání?

Pavlovo působení mezi korintskými Židy nepřinášelo takové výsledky, v jaké doufal. Narážel na projevy nepřátelství a nenávisti. Bible říká: „Židé se však proti Pavlovi postavili a rouhali se“ (Sk 18,6). Když je předmětem řeckého slovesa *blasfémé* („rouhat se“) člověk, posouvá se význam slovesa na „urážet“ či „očerňovat“. Jinými slovy, chtěli zničit Pavlovu pověst a překazit mu jeho misijní úsilí.

Naštěstí Pavlova práce v korintské synagoze nebyla marná. Nad celým dílem totiž bděl sám Bůh, který zaslíbil: „Tak tomu bude s mým slovem, které vychází z mých úst: Nenavráti se ke mně s prázdnou, nýbrž vykoná, co chci, vykoná zdárně, k čemu jsem je poslal“ (Iz 55,11).

Židé nečekali, že Krispus, představený synagógy, a celá jeho domácnost přijmou Ježíše jako Mesiáše a dají se pokřtít (Sk 18,8). Příklad tohoto významného muže měl však zřejmě silný vliv na ostatní, protože „také

mnozí z Korintanů, kteří Pavla poslouchali, uvěřili a dali se pokřtít“ (Sk 18,8).

Přečti si Sk 18,9.10. Co nám tento text prozrazuje o Pavlově vnitřním rozpoložení během náročného působení v Korintu? Jak Bůh povzbudil svého služebníka?

Bezprostředně po odchodu ze synagógy zažil Pavel událost, která mu dodala novou sílu. V nočním vidění se mu zjevil samotný Kristus se slovy, která připomínají zaslíbení proroka Izajáše: „Neboj se, vždyť já jsem s tebou, nerozhlížej se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh. Dodám ti odvahu, pomoci ti budu, budu tě podpiřovat pravici své spravedlnosti“ (Iz 41,10).

Pavel otevřeně přiznává, jak se cítil po příchodu do Korintu: „Přišel jsem k vám sláb, s velkou bází a chvěním“ (1K 2,3).

Z Beroje musel před časem odejít do Athén kvůli nepřátelství a zřejmě se obával, že se stejný scénář zopakuje i v Korintu. Tentokrát to však bylo jinak. Ježíš ho ujistil: „Mnozí v tomto městě patří k mému lidu“ (Sk 18,10).

Pavel se stal Božím nástrojem, aby jim přinesl zprávu o záchraně.

### Aplikace

*Jaká zaslíbení nacházíš ve verši Iz 41,10? Jak by měla ovlivnit náš každodenní život? Jakou naději ti dnes dávají?*

## PAVLOVY LISTY KORINTSKÝM

*<sup>11</sup> Dověděl jsem se totiž o vás z domu Chloé, bratři, že jsou mezi vámi spory.<sup>12</sup> Myslím tím to, že se mezi vámi říká: Já se hlásím k Pavlovi, já zase k Apollovi, já k Petrovi, já ke Kristu.<sup>13</sup> Je snad Kristus rozdělen? Což byl Pavel za vás ukřižován? Nebo jste byli pokřtěni ve jméno Pavlovo? (1K 1,11–13)*

*Nepíši to proto, abych vás zahanbil, ale abych vás jako své milované děti napomenul. (1K 4,14)*

*To vám píšu, abych, až přijdu, nebyl zarmoucen těmi, kteří by mě měli potěšit; spoléhám totiž na vás všechny, že moje radost bude radostí vás všech. (2K 2,3)*

### Osobní studium

Přečti si 1K 1,11–13; 4,14; 5,11; 7,1 a 14,37.40. Přečti si také 2K 1,12; 2,3.9; 11,3 a 13,10. Jak nám tyto pasáže pomáhají pochopit, proč Pavel psal dopisy Korintským?

První dopis Korintským napsal Pavel během svého působení v Efezu (1K 16,5–9). Navštívili ho lidé z Chloina domu se zprávami, že situace v korintském sboru je znepokojující (1K 1,11). V úvodních šesti kapitolách dopisu Pavel reaguje právě na tyto podněty. Řeší rozdělení sboru na skupinky, sexuální nemravnost, soudní spory a prostituci. Kromě toho Pavel dostal od sboru také dopis s konkrétními otázkami (1K 7,1), kterým se věnuje od sedmé kapitoly až do konce dopisu. Tyto otázky se týkaly manželství, rozvodů, celibátu, požívání jídla obětovaného modlám, pořádku při bohoslužbách, uplatňování duchovních darů a nesprávných názorů na vzkříšení.

Sbor v Korintu byl duchovně nezralý a zápasil se spoustou problémů. Možná se i váš sbor dnes potýká s různými obtížemi, ale situace v Korintu byla zřejmě ještě horší.

První dopis Korintským je velmi aktuální i pro dnešek. Vždyť mnoho z problémů, které trápily tehdejší sbor, se v určité míře

objevuje i v našich společenstvích. Tento dopis nám nabízí důležité odpovědi. Dá se říci, že Pavel napsal „jeden ze svých nejobsažnějších, nejpoučnějších a nejpůsobivějších dopisů“ (AA 301; PNL 173).

Pavel pravděpodobně napsal korintskému sboru celkem tři až čtyři dopisy (viz 2K 10,9). Před tím, co známe jako 1. list Korintským, napsal minimálně ještě jeden dopis (1K 5,9), který se však nedochoval. Před 2. listem Korintským napsal další dopis, který bývá označován jako „přísný dopis“ (také „dopis plný slz“, viz 2K 2,3.4.9; 7,8), ale i ten je dnes ztracen. Část teologů se domnívá, že apoštol zde má na mysli 1. list Korintským, případně že fragmenty tohoto přísného dopisu byly zapracovány přímo do 2. listu Korintským.

2. list Korintským nám odhaluje, jak moc byli tamní věřící ovlivněni prostředím, ve kterém žili. Kladli důraz na soutěživost, postavení a majetek – tedy na hodnoty, které dodnes ohrožují život církve. Pavel se jim snažil představit jiný model: život zaměřený na Krista, kdy se na svět a životní hodnoty díváme optikou evangelia. Je mimořádně důležité, abychom i my dnes dokázali vnímat současný svět a jeho výzvy stejným způsobem – pohledem evangelia.

### Aplikace

*Znovu se soustřed' na text 2K 2,4. Co se z tohoto verše dozvídáme o hloubce Pavlova vztahu k věřícím v Korintu? Kolik lásky k druhým lidem je ve tvém srdci?*

## PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 24. kapitolu „V Korintu“ z knihy *Poslové naděje a lásky* (AA 243–254; PNL 141–147).

„Když apoštol kázal evangelium v Korintu, zvolil pro svou práci jiný postup než v Athénách. [...] Proto se rozhodl, že v Korintu se pokusí upoutat pozornost bezstarostných a lhostejných lidí jiným způsobem. Předsevzal si, že se bude vyhýbat promyšleným argumentům a diskuzím a že mezi Korintskými nebude „znát nic než Ježíše Krista, a to Krista ukřižovaného“. (AA 244; PNL 141)

„Přestože Pavel zaznamenal určité úspěchy, přece jen váhal, zda je rozumné budovat zde sbor. Korint považoval za velmi nejisté a problematické pracovní pole, a proto byl odhodlán z něj odejít. [...] Právě ve chvíli, kdy přemýšlel o odchodu z města, se mu ve vidění zjevil Pán a řekl: „Neboj se! Mluv a nemlč... Mnozí v tomto městě patří k mému lidu.“ Pavel tato slova přijal jako pokyn zůstat v Korintu a zároveň jako ujištění, že Bůh dopřeje zasetému semeni evangelia vzrůst. [...] Výsledkem bylo zformování početného sboru pod praporem Ježíše Krista.“ (LP 106–107)

„Dozvídáme se, že Pavel pracoval v Korintu rok a šest měsíců. Jeho úsilí se však neomezovalo jen na toto město. [...] Korint se stal jeho hlavním sídlem. [...] Takto vzniklo několik sborů. Pavlovu nepřítomnost ve sborech, o které se staral, částečně nahrazovaly dopisy s důležitým a závažným obsahem, které byly všeobecně čteny a přijímány jako Boží slovo.“ (LP 109)

### Otázky k rozhovoru

1. Pavel byl přesvědčen, že je Ježíšovým apoštolem a že toto povolání je od Boha. Proč je v životě tak důležité, abychom věděli, kdo jsme, a rozuměli tomu, k čemu nás Bůh povolal?
2. Pavel procházel obdobím, kdy uvažoval o ukončení své mise v Korintu a o odchodu z města. Co ho vedlo k přehodnocení takového rozhodnutí? V čem nás může jeho zkušenost povzbudit, když ztrácíme chuť pokračovat v nějakém misijním záměru? Existují situace, kdy je přece jen správné práci na projektu ukončit?
3. Věřící v Korintu byli pod silným vlivem prostředí, ve kterém žili. Tato skutečnost je dnes bolestně aktuální i pro nás. Jak můžeme žít uprostřed tohoto světa (J 17,11.15), a přitom nepodlehnout vlivům toho, co je kolem nás, „po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá“ (1J 2,16)? V jakých dalších oblastech pocítujeme, že současná kultura negativně formuje život našeho společenství?